

HAFSSNÄCKA, f. 1. Snäckdjur, som lever i hafvet.

HAFSSTILLA, f. 1. Lugn på hafvet.

HAFSSTRÖM, m. 2. pl. — *strömmar*. Strömdrag i hafvet, hufvudsakligast uppkommet genom jordens rörelse kring sin axel samt genom ebb och flod.

HAFSSULA, f. 1. Simfågel, 3 fot lång, ansigte och strupe nakna, blåaktiga, näbben blå med hvit spets, fjäderbeklädnaden i allmänhet gulhvitt; finnes i mängd vid Grönland, Island, Skottland, och vintertiden vid Skandinavians vestra kust. Sula Bassana. Kallas äfv. Sillebas.

HAFSSVIN, n. 5. Se *Delfin*.

HAFSSYRA, f. 1. (bot.) En art Syra, på hafsstränder, med smala blad och gulaktig färg. *Rumex maritimus*.

HAFSSÄLTA, f. sing. Hafsvattnets sälta.

HAFSTJÄDER, m. 2. pl. — *tjädrar*. Simfågel, 2 1/2 till 3 fot lång, med 5 tums lång, rak, nästan trind näbb, vristbenen korta, långt bakåt sittande, vingarna temligen korta; svartbrun, skimrande i grönt, med fjädertofs i nacken. *Phalacrocorax Carbo*.

HAFSTRUT, m. 2. Se *Hafsmås*.

HAFSTÄNG, m. sing. Se *Hafsslånga*.

HAFSUTTER, m. 2. pl. — *uttrar*. En art

af Utterslägget, som vistas i hafvet emellan Corea, Beringsundet och Californien, öfver 1 1/2 aln lång, med svartbrunt, glänsande hår och ludna fotsålor; pelsverket täflar i dyrbarhet med sobelns. *Lutra marina*.

HAFSVARG, m. 2. En ganska glupsk, taggfenig fisk, 6 till 7 fot lång, klubbformig, tjockhuvad, med stort gap och tjocka tänder, i norra Atlantiska Hafvet. *Anarrhichus Lupus*.

HAFSVIDUNDER, n. 5. Ofantligt och fruktansvärdt hafsdjur, t. ex.: hvalar, hajar, m. fl.

HAFSVIND, m. 2. Vind, som vid kustländer blåser ifrån hafvet åt land.

HAFSVÄXT, f. 5. Växt, som endast finnes i hafvet.

HAFSÅL, m. 2. Ett slags ål, som finnes i alla Europas haf, större än den vanliga, men ej välsmakande. *Muraena Conger*.

HAFSÄGG, n. 5. Ett slags blötmask. *Clio*.

HAFSARTER, f. 5. pl. Se *Strandärter*.

HAFSÖRN, m. 2. *Stor H.*, ett slags örn, 5 1/2 fot lång, vingbredden 3 fot 4 tum, kroppen rostgrå med svarta fläckar, hufvud och hals svartaktiga, näbben grönbrun, klorna svarta. *Falco ossifragus*. *Vanlig H.*, omkring 8 fot lång, med något öfver 7 fots vingbredd, färgen brungrå med ljusare hufvud och hals, stjerten hvit, näbben gul. *Falco albicilla*.

HAFTORN, m. 2. Trädslag, med silfvergrå, nästan lansettlika blad, ganska små blommor och brandgula bär, vid hafsstränder. *Hippophaë Rhamnoides*.

HAFVA (sdr. HA), v. a. 2. Ind. pres. sing. *Hafver*, sdr. *Har*; pl. *Hafva*, sdr. *Ha*. Impf. *Hade*. Imper. sing. *Haf*, förkort. *Ha*; pl. *Hafven*, sdr. *Ha'n*. Sup. *Hafvit* (sällan brukligt), sdr. *Haf* (uttalas hafvit). Part. akt. *Hafvande*; part. pass. *Hafd* (uttalas havvd). 1) Vara i besittning, i ånjutande af, innehafva. *H. en egen dom, ett hus. H. penningar, stor förmögenhet, goda löneinkomster. H. en syssla. H. husrum och föda. H. något att leva af.* — *Syn.* Se *Äga*. — 2) Säges i vidsträcktare betydelse om allting, som står till en person i något slags förhållande af tillhörighet eller beroende. *H. an-*

*förtrodt gods i sin värd. H. något i förvar. Vi hafva vackra promenader i staden. Han har mycket säd på logen. H. en kapp i handen, ett barn på armen, en ring på fingret. Jag såg honom h. en knif. Han hade den dagen en blå rock. Menniskan har hufvud, armar, ben, o. s. v. H. vackra ögon. H. mycken styrka, vighet, godt förstånd, snille, skönhet, talanger. H. stora dygder, laster, sel. H. en moderlig ömhet för någon. H. sorg, bekymmer. H. medlidande med någon. H. behof af något. H. kännedom om en sak. H. rätt, orätt. H. anseende, makt, inflytande. H. aktning, förtroende för någon. H. feber. H. ondt i hufvudet, i tänderna, o. s. v. H. svag helsa. H. många vänner, bekanta. Jag har den seden, vanan, att . . . Jag har icke tid att göra det. H. hjälp af någon. H. mycken likhet med någon. Man har böcker, bref af honom, det finnes efter honom böcker, bref. — Säges äfv. i fråga om djur och liflösa ting, t. ex.: Hästen har en vacker färg. Fågeln har en ganska behaglig sång. Kon har ondt i foten. Staden har vackra hus. Bordet har två läddor. Örten har vackra blommor. Jorden har många skatter i sitt sköte. Denna händelse kan h. svåra följder. Nöjet har sina faror. Det har god smak. Detta hus har tjugu hyresgäster. Staden har 20,000 invånare. — H. efter sig, vara efterföljd af någon, t. ex.: Jag har honom efter mig. Hvem hade han efter sig i embetet? — H. emot, se *Emot*, 1. *Han har allting emot sig*, allting är ofördelaktigt, hinderligt, vidrigt för hans lycka, företag, sak; allt är till hans skada; allt förenar sig att göra honom misstänkt, att fälla honom. — H. för sig: a) Befinna sig i det läge, att något är framför en, t. ex.: Jag hade hafset för mig. *H. fienden för sig.* — b) Vara sysselsatt med; se *Förehafva*. — c) Vara gynnad af, t. ex.: *Han har de flesta rösterna för sig. Han har utseendet, allt för sig. Jag har rättvisan för mig. Han har det för sig, att . . .*, det talar till hans fördel, att . . . — *H. före*, se *Förehafva*. — *H. hos sig*: a) Gästa, herbergera, hafva besök, påhelsing af någon. *H. främmande, folk hos sig.* — b) Se *H. på sig*, c). — *H. i sig*, innefatta, innesluta, innebära. — *H. igen*, se *H. kvar*. — *H. inne*, se *Innehafva*. *H. penningar inne*, i kassan, i sin ägo. *H. ären inne*, vara vid en viss ålder. *Vi ha den årstiden inne*, ha nu kommit till den årstiden. (Sjöt.) *H. höjden inne*, vara på en viss höjd. — *H. om hand*, se *Hand*. — *H. omkränning sig, om sig*, vara omgifven af, hafva kring lifvet, vara insvept uti. — *H. på sig*: a) Vara, befinna sig, ligga under. *Den fallne hade en sårad, sanslös fiende på sig.* — b) Vara klädd i. *H. på sig rock, kappa, etc.* — c) Bära i kläderna. *H. penningar, angelägna papper på sig.* — *H. kvar*: a) Åga i behåll. *Jag har blott 10 r:dr kvar.* — b) Säges, då man har något, som återstår att göra. *Jag har blott tio ark, två mil kvar.* — *H. till mål*, till syfte, söka uppnå, vinna något, som man föresatt sig. *H. till valspråk*, nyttja som valspråk. *H. någon till gynnare, beskyddare*, gynnas, beskyddas af någon. *H. någon till sagesman*, hafva hört något sägas, uppgifvas af någon. — *H. tillbaka*, se *H. igen, kvar*. *Om jag hade 20 år t., vore 20 år yngre.* — *H. under sig*: a) Befinna sig, ligga ofvanpå någon eller något. *Han hade sin fiende under sig.* — b) Hafva att*